

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

17 marca 2013 r.

V niedziela Wielkiego Postu

nr 11/2013 (69)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

I Ja ciebie nie potępiam. Idź, a od tej chwili już nie grzesz.

J 8,11

Faryzeusze i uczeni w Piśmie przyprowadzają do Jezusa kobietę przyłapaną na cudzołóstwie i mówią Mu, że Prawo Mojżeszowe nakazuje takie kobiety kamienować. Przedziwne jednak jest zachowanie Jezusa. Mistrz z Nazaretu milczy i pochylając się, zaczyna pisać palcem po ziemi.

„Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień”. Po tych słowach pozostał tylko Jezus i owa kobieta. Można powiedzieć, że spotkało się miłosierdzie i grzesznica. Gdy faryzeusze i uczeni w Piśmie chcieli dokonać surowego sądu, Jezus do owej kobiety kieruje słowa wybaczenia i miłości. Podczas gdy uczeni w Piśmie pragną jedynie przywrócić porządek, zabijając winnego, Jezus dąży do zbawienia kobiety cudzołożnej i wraz z przebaczeniem ofiarowuje jej możliwość nowego życia, nakazując, by więcej nie grzeszyła. Do tych, którzy uzurpują sobie prawo sądenia grzeszników, Chrystus kieruje wezwanie, by zastanowili się nad sobą i uznali z pokorą, że sami są winni i także potrzebują łaski przebaczenia.

Znany biskup z Brazylii Hélder Câmara powie-

dział kiedyś: „Byłbym szczęśliwy, mogąc uczestniczyć w tej scenie. Zwłaszcza w chwili, gdy Chrystus bardzo spokojnie pisał na ziemi. Świadkowie musieli być zaciekawieni, może nawet zaniepokojeni, co też pisał Jezus. Ale mimo tego ostrzeżenia, jakiego udzielił nam Chrystus, wciąż nosimy ze sobą kamienie. Zawsze mamy kamienie, by rzucić nimi w innych. To coś okropnego ta mania osądzania i potępienia. Jakże trudno jest się nawrócić” (Dom Hélder Câmara, „Żyć Ewangelią”, 1995 r.). My też jesteśmy ciekawi, co Jezus pisał na ziemi. Może to było słowo „miłość”, „wybaczenie” albo „miłosierdzie”?

Dzisiejsza Ewangelia jest też pytaniem o moralność. Dla faryzeuszów i uczonych w Piśmie, być może także dla wielu z nas, moralność to jedynie potępienie lub ukaranie tego, kto źle postąpił. Tymczasem dla Jezusa moralność łączy się nie tylko z czystą, nawet surową, sprawiedliwością, ale ma wiele wspólnego z miłością, miłosierdziem i wybaczeniem. Nie można budować właściwego społeczeństwa bez sprawiedliwości, ale nie można go również budować bez wybaczenia. Takiej prawdy Ewangelicznej potrzebuje także nasze społeczeństwo, w którym bardzo często postawa Jezusa jest skazana na banicję.

O spowiedzi w pytaniach i odpowiedziach

*** część 2 ***

Zapomniałem wymienić wszystkie grzechy na spowiedzi. Czy muszę powtarzać spowiedź lub iść do poprawki?

Jeśli zapomnienie dotyczy grzechu ciężkiego, wówczas przy następnej spowiedzi należy na początku wyznania grzechów powiedzieć, jakiego grzechu na ostatniej spowiedzi się zapomniało. Nie jest konieczne powtarzanie całej spowiedzi. Do czasu kolejnej spowiedzi można normalnie przystępować do Komunii świętej.

Jeśli zaś zapomnienie dotyczyło grzechu lekkiego, wtedy do sprawy nie trzeba w ogóle wracać. Grzechy lekkie gładzone są już przez sam żal za nie.

Co zrobić, gdy zataiłem grzech?

Zatajenie grzechu powoduje, że spowiedź jest świętokradzka, a tym samym nieważna. Konieczne jest powtórzenie spowiedzi w całości. Nie wystarczy wyspowiadać się tylko z zatajonego grzechu. Należy także zaznaczyć, że na poprzedniej spowiedzi zataiło się grzech.

A co w przypadku, jeśli od świętokradzkiej spowiedzi upłynęło już sporo czasu i po niej były już inne spowiedzi? Wtedy sprawa jest bardziej złożona. Spowiedź świętokradzka powoduje, że dopóki nie zostanie ona w sposób należyty powtórzona, wszystkie następne spowiedzi, choćby były szczere, również będą nieważne. Nie wystarczy powtórzyć samej tylko nieszczerzej spowiedzi. Konieczne jest wówczas cofnięcie się pamięcią do ostatniej ważnej spowiedzi i wyznanie wszystkich grzechów ciężkich popełnionych od tamtej pory. W sytuacji, gdy sprawa nieważnych spowiedzi ciągnęła się latami, zaleca się odbycie tzw. spowiedzi generalnej, polegającej na wyspowiadaniu się z całego życia.

Czy istnieją grzechy, z których nie można rozgrzeszyć?

Każdy grzech może zostać człowiekowi odpuszczony, jeśli tylko żałuje się popełnionego zła, chce się z niego poprawić i szczerze wyzna się grzech na spowiedzi. Może się jednak zdarzyć, że człowiek przez swój grzech popadł w jakąś karę kościelną, np. ekskomunikę. Ten problem dotyczy np. osób, które miały udział w grzechu aborcji. Prawo kanoniczne nakłada tę karę automatycznie na kobiety, które poddały się aborcji oraz na wszystkich, którzy poprzez namawianie lub zmuszanie przyczynili się do tego czynu, jak też na pseudo-lekarzy, którzy wykonują tego rodzaju zbrodnicze zabiegi. Osoba, która popadła w tego rodzaju karę może uzyskać rozgrzeszenie na specjalnych warunkach. Musi się udać do spowiedzi do kapłana, który jest upoważ-

niony prawem do zdejmowania kar kościelnych.

Ekskomunikę może zdjąć:

- ♦ biskup diecezji, na terenie której mieszka penitent,
- ♦ wikariusz biskupi,
- ♦ penitencjarz diecezjalny,
- ♦ spowiednicy pełniący posługę w tzw. „stałym konfesjonale” w kościołach, gdzie odbywa się wieczysta adoracja Najświętszego Sakramentu.

Ponadto karę ekskomunikacji może zdjąć każdy kapłan:

- ♦ podczas rekolekcji parafialnych,
- ♦ podczas spowiedzi generalnej obejmującej okres przynajmniej jednego roku,
- ♦ w niebezpieczeństwie śmierci penitenta.

Czy ksiądz może odmówić rozgrzeszenia?

Ksiądz właściwie nie ma prawa odmówić penitentowi rozgrzeszenia, jeśli ten spełnia wszystkie warunki do uzyskania rozgrzeszenia, tzn. jest szczerzy w swoim wyznaniu, żałuje za grzechy i pragnie poprawy. Między bajki należy włożyć twierdzenia, że z bardzo ciężkich grzechów nie ma rozgrzeszenia, czy też osoba, która dużo nagrzeszyła lub dawno nie była u spowiedzi, nie może uzyskać rozgrzeszenia. Problem może pojawić się jedynie w sytuacji, gdy penitent nie spełnia któregoś z podstawowych warunków spowiedzi. Jeśli nie żałuje popełnionego grzechu uważając, że czyniąc zło postąpił słusznie, nie może uzyskać rozgrzeszenia. Podobnie gdy nie chce uczynić nic w kierunku poprawy, tzn. zamierza dalej grzeszyć, tak jak do tej pory. Nie udzielenie rozgrzeszenia w takiej sytuacji nie wynika ze złej woli kapłana, który chce ukarać grzesznika odmówieniem rozgrzeszenia. Kapłan po prostu nie może w takich przypadkach rozgrzeszyć, bo nawet gdyby to zrobił, to przed Bogiem takie rozgrzeszenie jest nie ważne. Zatem to od samego penitenta zależy w głównej mierze to, czy otrzyma on rozgrzeszenie, czy też nie.

Czym różni się żal doskonały od żalu mniej doskonałego?

Żal za grzechy to „ból” duszy spowodowany popełnionym złem. Żal doskonały to taki żal, który wywołany jest świadomością obrażenia Boga. Żal mniej doskonały spowodowany jest lękiem przed karą potępienia za grzech. Do spowiedzi wystarczający jest żal mniej doskonały, ale najlepiej, jeśli jest on doskonały.

Dalszy ciąg pytań w kolejnym numerze „Taboru”.

„Jest to człowiek wielkiej modlitwy. Wstaje wcześnie, o 4:00 rano, aby się modlić. Ma głębokie życie duchowe. To jest jego siłą. Bardzo głęboko żyje duchowością ignacjańską. To ona integruje jego serce i umysł. Było to widać już wczoraj, kiedy na samym wstępie zachęcił do modlitwy. On już taki jest. Ta postawa upodabnia go do Jana Pawła II, który również dużo się modlił. Myślę, że w postudze Piotrowej Franciszka zobaczymy jego żywą relację z Bogiem pośród ludzi.”

Takimi słowami wypowiedział się o naszym nowym Ojcu Świętym ks. Hugo Gulliermo Ortiz SJ, kierownik sekcji hiszpańskojęzycznej Radia Watykańskiego.

W pierwszym orędziu nowego Biskupa Rzymu dało się odczuć wielką pokorę i ducha modlitwy. Papież z pochyloną głową. Przed Bogiem i powierzonym mu Ludem Bożym powiedział:

Modlitwa za Papieża:

Panie Jezu, Ty obiecałeś prowadzić swój Kościół aż do końca czasów. Ty wybrałeś swojego sługę Papieża Franciszka, aby jako następca apostoła Piotra przewodził całemu Kościołowi. Udziel mu pełni łask Ducha Świętego, niech utwierdza nas w wierze i prowadzi we wspólnocie nadziei i miłości, aby wszyscy znaleźli w Tobie, Panie, prawdę i życie wieczne. Za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny, Dziewicy i Matki, ochraniaj Papieża wraz z ludem powierzonym jego pasterskiej trosce od wszelkich niebezpieczeństw duszy i ciała, aby wszędzie dawał gorliwe świadectwo o Twojej śmierci i zmartwychwstaniu, dla zbawienia każdego człowieka.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Od dzisiejszej, piątej niedzieli Wielkiego Postu zmienia się charakter tego okresu liturgicznego. Wielki Post nabiera charakteru pasyjnego. Od dziś w kościele zastaniemy wszystkie krzyże. Skupimy się na rozważaniu Męki Pańskiej, stąd jeszcze większa zachęta do udziału w nabożeństwach:

- ♦ w piątki Drogi Krzyżowej o godz. 16⁰⁰ i 19⁰⁰,
- ♦ w niedzielę Gorzkich Żali z kazaniem pasyjnym o godz. 16⁰⁰.

2. We wtorek, 19 marca, przypada *Uroczystość Świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny i opiekuna Pana Jezusa*. Papież Pius IX w 1870 roku ogłosił go patronem Kościoła powszechnego i rodzin chrześcijańskich. Podczas Mszy Świętej tego dnia przez wstawiennictwo Opiekuna Najświętszej Rodziny będziemy się modlić za mężów i ojców z naszej wspólnoty parafialnej i o godne wypełnianie przez nich swojego powołania. Święty Józef jest też patronem dobrej śmierci. Według tradycji

„Zanim biskup pobłogosławi, módlcie się żeby Pan błogosławił biskupa. Módlcie się za swojego biskupa. W chwili ciszy pomódlcie się za mnie.”

Tu by się przydał święty Augustyn: *„Z wami jestem chrześcijaninem. Dla was jestem biskupem.”*

A jaki był Papież Franciszek zanim został obrany Piotrem naszych czasów? Osoby, które znały go osobiście jako kardynała Jorge Mario Bergoglio, podkreślają wielką skromność, ducha modlitwy i radykalizm ewangeliczny nowego papieża. Mimo, iż jako biskupowi i kardynałowi przysługiwała mu limuzyna, on dojeżdżał codziennie do swojej katedry miejskim autobusem. Prowadził bardzo skromny styl życia. Angażował się na rzecz działań przeciwko biedzie. Zdecydowanie krytykował związki homoseksualne i adoptowanie przez te pary dzieci jako „formę dyskryminacji praw dziecka”.

O postawie Papieża Franciszka świadczy jego pierwsza wizyta za murami Watykanu. Ojciec Święty pojechał do leżącego nieopodal Panteonu Międzynarodowego Domu Pawła VI, gdzie zatrzymał się przed rozpoczęciem konklawe. Zanim zabrał walizkę z rzeczami, zapłacił za pobyt, by, jak powiedział, dać dobry przykład.

odszedł z tego świata w ramionach samego Pana Jezusa.

3. W sobotę od godz. 9⁰⁰ udamy się do chorych z Najświętszym Sakramentem i postugą spowiedzi wielkanocnej. Zgłoszenia przyjmujemy w zakrystii.

4. Przyszła niedziela, 24 marca, będzie już *Niedzielą Męki Pańskiej, Niedzielą Palmową*. Jej liturgia wprowadzi nas w ostatni etap czasu Wielkiego Postu, a następujące po niej dni Wielkiego Tygodnia umożliwiają nam głębokie przeżywanie tajemnicy Męki i Zmartwychwstania Chrystusa Pana. Podczas uroczystej liturgii pobłogosławimy palmy, które będą przypominały jerozolimskie palmy, słane pod stopy wjeżdżającego do Świętego Miasta Chrystusa-Mesjasza.

5. Zachęcamy do wsparcia dzieła udekorowania naszego kościoła na Triduum Paschalne i Święta Zmartwychwstania Pańskiego poprzez ofiarę na kwiaty do Grobu Pańskiego i Ciemnicy.

18 marca – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Marianna Rogoń – od Teresy i Tadeusza Molendy.
 2) + Waleria, Józef Pandel; Wanda, Waław Jołop.
 17⁰⁰ + Stefan Cholewa.

19 marca – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Marianna Rogoń – od siostry Stanisławy.
 2) + Stanisław Biedak – 1. r. śmierci – od żony z synem.
 17⁰⁰ + Józef Piątek.

20 marca – środa

- 7⁰⁰ 1) + Lucyna, Piotr, Stanisław Czerw.
 2) + Marianna Rogoń – od rodziny Kajdańskich z Wolbromia.
 17⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

21 marca – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Marianna Rogoń – od Beaty i Przemysława Molenda.
 2) + Gerard Peada – od Marii.
 17⁰⁰ + Danuta Konopka.

22 marca – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Irena Bodziona – 75. r. urodzin.
 2) + Henryk Straszak – od żony.
 17⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

23 marca – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Henryk Straszak – od rodziny Zielińskich i Rębiszów.
 2) + Marianna Cholewa – od córki Iwony z rodziną.
 17⁰⁰ + Ireneusz Opiłka – od syna Dawida z żoną Martą i wnukiem Kubusiem.

24 marca – niedziela

- 7⁰⁰ + Jan, Helena Kurach; Józefa, Franciszek Dula.
 9⁰⁰ + Władysława, Kazimierz Tarczyńscy – od rodziny.
 10³⁰ + Stanisław Rybiński (19. r. śmierci); Marianna, Stanisława, Piotr Rybińscy.
 12⁰⁰ Z podziękowaniem za otrzymane łaski i o Boże błogosławieństwo w 69. r. urodzin dla Heleny.
 17⁰⁰ + Helena Ćmak.

Stopka redakcyjna

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz
 Ksiądz Mariusz Olejnik
 Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)

e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl

Wszelkie propozycje i sugestie dotyczące gazetki prosimy kierować na powyższy adres lub bezpośrednio do księży odpowiedzialnych.

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego
 ul. Kościuszki 33
 42-440 Ogrodzieniec

tel. 699-189-130 (telefon dyżurujący)

www.parafia.ogrodzieniec.pl